N°. 44. | A°. 1834.

DINGSDAG, DEN 3den JUNIJ.

NIEUWE SURINAAMSCHE COURANT EN LETTERKUNDIG DAGBLAD.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 Junij* 1834.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt hij deze bekend gemaakt, dat de zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Het BROOD van 8 Cents, moet wegen 8 Oncen en 1 Lood.

En dat van 4 Cents 4 Oncen en ½ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO, *den* 30 *Mei* 1834.

Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal, op Donderdag eerstkomende, den 5den Junij, geen publieke AUDIENTIE zullende verleenen.

Zoo heeft de ondergeteekende de Eer, zulks ter kennisse van het algemeen te brengen.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

Gouvernements Secretarij.

POSTKANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de Maand *Mei* jl.

Andre Wittens.	Ph. Kern.
H. J. Brousson.	J. M. Kuster.
G. I. Boethage.	M. J. Robles.
Wm. Carbin.	F. J. Swebilius.
Duncan Cameron.	Edaard Walie.
C. Gollenstede.	*Koopvaardij.*
C. C. Cordon.	D. Spreeuw.
A. Adolf Gehrels.	F. Lange.
V. J. van Halm.	J. Cleland.
J. Kleine.	W. Turnbull.
J. M. Kleine.	

Paramaribo, den 1 Junij 1834.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION.

NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen, tot en met den 17 April.

Duitschland.

MÜNCHEN, 1 April. Ten aanzien van Griekenland kunnen wij de volgende, uit eene geloofwaardige bron afkomstige berigten nopens Griekenland mededeelen. Onder de leiding van den reeds te Nauplia aangekomen minister van oorlog, von Lesuère, welke in München de werving der vrijwilligers met een zoo goed gevolg bezorgd heeft, zal spoedig eene gelijke werving in al de gedeelten van Griekenland geopend en zoo lang voortgezet worden, tot dat zich een nationaal leger van 15 tot 20,000 man zal gevormd hebben, en men de conscriptie zelve zal kunnen invoeren. Men verwacht eenen grooten toeloop.

De openbare veiligheid wordt niet meer zoo als vroeger bedreigd, sints 800 gendarmen, voormaals roovers te water en te land, thans even zoo sterk voor als vroeger tegen dezelve, met ijver bezig zijn en zulks te ijveriger, omdat hun inkomen klimt naar mate van het getal arrestatien. Bewonderswaardig is de stiptheid en de onpartijdigheid dezer gendarmen, die met wapenen als de onzen en van blaauwe rokken en broeken voorzien zijn. De bezetting in Nauplia bestaat thans uit 1000 Grieksch-Beyersche vrijwilligers en uhlanen; de dienst is streng: dagelijks, betrekken des morgens ten 7 ure, 80 man, met scherp geladen geweren, de hoofdwacht; bij de groote hitte, ten gevolge waarvan de posten dikwijls, ter zake van plotselijke ongesteldheid, moeten worden afgelost, doen vele Beyerschen en de leden der Regering afstand van hunne wacht, hoezeer nog kortelinge op één der laatstbedoelden, bij het ingaan in zijne woning, is geschoten geworden. Hoe veillig overigens de persoon des Konings is, kan daaruit worden opgemaakt, dat hij bij zijne dagelijksche uittogten door niet meer dan zes uhlanen en eenen korporaal begeleid wordt: alles stroomt dan ter deur uit en vergezelt den geliefden Koninklijken jongeling met de vleijendste kreten en het: » *Zito ho basileus!*" (leve de Koning!) klinkt hem op verren afstand na. De Koning is thans weder volkomen gezond, even als de Beyerschen over het geheel zich meer en meer aan het Grieksche klimaat gewennen. Behalve den naar Argos aangelegden straatweg, die eene lengte van drie uren heeft, zijn er geene straatwegen meer in Griekenland; het vervoer der goederen geschiedt op de zoogenoemde ezelspaden, wijl de ezels en de muildieren daar de plaats der voertuigen en wagens, waarvan er zeer weinigen voorhanden zijn, bekleeden. Sedert de Beijerschen zich te Nauplia bevinden, zijn de straten aldaar geplaveid geworden; ook zijn er goten en riolen aangelegd, mitsgaders andere verbeteringen bewerkstelligd, zoodat deze stad, vergeleken bij derzelver vroegere vuilheid, thans naar een koninkrijk of eigenlijk een goed Duitsch dorp gelijkt. Athene is bepaaldelijk tot hoofdstad verklaard; doch alles ligt daar grootendeels nog in puinhoopen, zoo dat de verhuizing derwaarts in de eerste twee jaren nog wel niet zal kunnen plaats hebben.

— Den 4 April. Onze Gezant bij het Congres te Weenen vaardigt vele koeriers herwaarts af, om instruktien aan te vragen, waarop telkens een door den Koning voorgezeten Staatsraad wordt gehouden. Des Heeren von Mieg's jongste aanvrage, dd 24 Maart, betreft, zoo men weten wil, de thans ten Congresse plaats grijpende beraadslaging over de bepaling van den werkkring der Landstenden. Brieven uit Weenen melden, dat men aldaar de verhandelingen van den Beijerschen Landdag met opmerkzaamheid gade slaat, en zij tot dus verre eenen gunstigen indruk gemaakt hebben. Bij het Congres bestaat ook eene bijzondere Kommissie voor de politieke regtsonderzoekingen in Duitschland. Overigens moet, ten gevolge der jl. verordeningen te Munchen eene verandering in de regtsvordering tegen de gedetineerde Studenten ingevoerd zijn.

Zoo men verneemt, zal in de tegenwoordige zitting van de Beijersche stendenvergadering het aanleggen van het kanaal ter verbinding van de Donau met den Mein en den Rijn ter sprake komen. Sedert drie jaren zijn daartoe de planbestekken en kostenberekeningen gereed en op hoog bevel door den vervaardiger derzelven, den Opperbouwraad, Baron van Pechmann, bekend gemaakt. Alzoo dit kanaal den Donau aanraakt, verbindt hetzelve het Noordelijke Duitschland met het Zuidelijke, en over het geheel genomen met een groot gedeelte der Oostenrijksche monarchie. Zoo als de openbare dagbladen ons verzekeren, wordt er echter thans aldaar ernstig aan gedacht, de hinderpalen der Donauscheepvaart van Belgrado afwaarts uit den weg te ruimen, en de vaart tot in de zwarte Zee te openen; eene onderneming, die voor Beijeren en voor de aanwending van het kanaal des te gewigtiger wordt, indien, zoo als de troonrede des Konings bij het openen der stendenvergadering verwachten laat, een Handels- en Tolverdrag met Oostenrijk tot stand komt. De Mein, in welken ons kanaal zal uitkomen, stort zich in den Rijn uit. Wel is de vaart op denzelven hier en daar nog moeijelijk, en wordt zij door twee groote krommingen van denzelven nog zeer verlengd. Maar de moeijelijkheden der vaart zijn

niet ongemakkelijk te verwijderen, en de grootste der krommingen, van Schweinfurt tot Gemunden, kan eenmaal door een kanaal bekort worden. De Rijn is reeds door het kanaal Monsieur met het zuidelijk Frankrijk verbonden, Belgie en Holland zijn voornemens hunne handelsbetrekkingen met den Rijn door ijzeren spoorwegen volkomener te maken, en Frankrijk blijft insgelijks zijne inwendige gemeenschapswegen deels door kanalen, deels door ijzeren spoorwegen vermenigvuldigen, ondernemingen die, althans middelijk, eenen zeer voordeeligen invloed op den Rijnhandel zullen hebben.

Frankrijk.

PARIJS, 11 April. In hare zitting van gisteren heeft de Kamer der Pairs de wet tegen de associatien aangenomen. Een amendement van den Heer Villemain, strekkende om die soort van misdrijf aan de jury voor te behouden, is verworpen geworden. Voor het ontwerp stemden 127, tegen hetzelve 22 leden.

— De Kamer van Afgevaardigden heeft gisteren het budget voor de buitenlandsche zaken goedgekeurd.

— De Heer Passy heeft als Rapporteur eener tot het onderzoek in de zaak van het bezetten van Algiers benoemde Commissie; het voorstel uitgebragt om van die bezitting afstand te doen, uit hoofde dat deze kolonie troepen noodig heeft en de uitgave van verscheidene millioenen francs vereischt.

In het *Bulletin du Soir* leest men als volgt:

Het is heden, Woensdag, dat te Lyon de mutuellisten moesten voor de regtbank verschijnen. Door middel van den telegraaf te Parijs ontvangen berigten melden, dat de onruststokers dien dag gepoogd hebben de troebelen van den 5den te hernieuwen; zij hebben eenige barikaden opgeworpen, die echter op hetzelfde oogenblik door de troepen zijn overweldigd geworden. Weldra zullen ons meer bijzonderheden toekomen. Overigens zijn er vereischte maatregelen getroffen, zoodat elke ernstige onderneming krachtdadiglijk kan worden bedwongen.

P. S. van 3½ ure: Eene depêche meldt dat alle stellingen, in welke de muitemakers getracht had te stand te houden, door de troepen zijn bemagtigd, die met de grootste geestdrift hebben geageerd. Het gezag is aan de wet verbleven.

— In de *Office Corresp.* leest men:

Sedert gisteren is men zeer ongerust wegens hetgeen van Lyon zal worden vernomen, later dan de depêche die gisteren ten 5 ure is aangekomen, en die bij gevolg de gesteldheid van Lyon niet dan tot 2 ure namiddag heeft kunnen mededeelen.

Het lijdt geen twijfel, dat de door de republikeinen begonnen beweging van ernstigen aard is geweest, en dat men, om dezelve te beteugelen, tot de uiterst gestrenge maatregelen is genoodzaakt geworden.

Intusschen heeft het Ministerie eene depêche ontvangen, van welke echter de inhoud niet in het publiek is bekend geworden. Deze, misschien verkeerd uitgelegde, stilzwijgendheid vermeerdert welligt nog de bekommering, en wij gelooven dat indien er te Lyon eenige meer gewigtige gebeurtenissen dan van gisteren waren voorgevallen, men zulks in het publiek zoude hebben geweten.

Post Scriptum half vijf ure: Te Lyon heeft gisteren eene tweede poging tot oproer plaats gehad. De factieusen zijn op alle punten terug gedreven.

Heden morgen hebben de volksvereenigingen zich in het midden der stad op sommige punten hersteld. Bij het vertrek van den post rukte men er op aan, om dezelven uit een te drijven.

— De *Courrier de Lyon* bevat het volgende artikel:

Den 5den dezer rukten de militairen op, om de rustverstoorders tot buiten het hofplein te drijven; zij hebben echter voor de meerderheid moeten zwigten.

Sedert het begin der jl. week is de societeit der mutuellisten in permanentie gebleven. Hunne zaak heeft heden morgen voor de regtbank van correctioneele policie gediend.

MENGELINGEN.

De Wereld is een Speeltooneel Elk speelt zijn rol, en krijgt zijn deel.

Wanneer wij de geschiedenis van vroegere eeuwen, zoowel als de tegenwoordige doorbladerende, hier en daar ons een weinig ophouden en de daden en handelingen der stervelingen, in hunne bijzondere en afzonderlijke zoowel als in hunne algemeene betrekkingen en standen, in de draaikolk der afwisselende tijdsgewrichten en in de elkander opvolgende omstandigheden en gebeurtenissen, een weinig meer dan oppervlakkig beschouwen. — Wanneer wij den Wereldgebieder in al zijne grootheid, luister en pracht, op zijnen van goud en edel gesteenten schitterende troon den scepter zien zwaaijen; wanneer wij den bedelaar in de diepste ellende, met een ziekelijk en half naakt ligchaam de voor de honden weggeworpene beenen zien afknagen; wanneer wij den woekeraar schat bij schat ten koste zijner noodlijdende medemensch n zien verzamelen en daartegen den loszinnigen, spelzieken verkwister zijn vaderlijk erfdeel aan de groene tafel of bij de flesch zien verkwisten. — Wanneer wij den zedeprediker, van het spreekgestoelte, op eene sierlijke en overtuigende wijze, de deugd en al hare bekoorlijkheden hooren afschetsen en wanneer de zotte en lafe kluchten van eenen hansworst op de kermis ons, ondanks ons zelven, eenen medelijdenden glimlach afpersen. — Wanneer wij van de bald neutige feestmalen der broodderkende zwelgers, naar die vreedzame en rustige vriendenmaaltijden des landbewoners wandelen — wanneer wij den koopman op de beurs, den regtsgeleerden in de pleitzaal, den krijgsman op de parade, den geneesheer bij het ziekbedde, den verhandelaar op den cathedar en zoo vele andere aardbewoners elk in hunne bijzondere standen en betrekkingen naauwkeurig gadeslaan, dan moeten wij onzen vaderlandschen dichter JOOST VAN DEN VONDEL waarlijk lof toezwaaijen, wanneer wij ons zijn opschrift voor den ouden Amsterdamschen Schouwburg herinneren:

> De wereld is een speeltooneel,
> Elk speelt zijn rol en krijgt zijn deel.

Want in deze woorden, welke zoo dikwerf worden gebezigd doch weinig doordacht worden ligt veel, zeer veel waarheid opgesloten.

De oppervlakte van de planeet, die wij wereld noemen, is het tooneel waarop wij dagelijks treur-, tooneel-, blij- en kluchtspelen, ja zelfs balletten zien vertoonen en waarop ieder onzer dagelijks verschijnt om zijne rol te vervullen.

Acteurs en actrices in onderscheidene *employen*: acteurs die de stukken leveren; illuminateurs en kaarsensnuiters; decorateurs en machinisten, ontbreken aan het wereldtooneel niet, en zelfs zijn wij voorzien van eenen souffleur, die ons telkens in het oor fluistert wat wij, in de rol die wij vervullen, moeten zeggen en doen.

De menschelijke driften, hartstogten en neigingen zijn de acteurs die niet ophouden ons van stukken te voorzien.

De heerschzucht, de gouddorst, het Jacobinisme, de dweepzucht, de wellust, de minnenijd enz. leeren ons treurspelen.

De ouder en kinderliefde, de huwelijkstrouw, de vriendschap, de weldadigheid, de dankbaarheid enz. verzorgen ons van drama's en tooneelspelen.

De liefde, de loszinnigheid, de blijgeestigheid, het vernuft, de spotternij enz., schenken ons blijspelen.

De list, de domheid, de onnoozelheid, de fielterij enz. voorzien ons van kluchtspelen, terwijl de zucht om zich boven anderen te verheffen onze balletten componeert. De loop der zaken en het geval zijn de correctors en de drang der omstandigheden geeft dezelve uit.

Decoratien ziet men, waar men zich ook bevindt: hier een paleis, daar eene hut; ginds een lommerrijk bosch, elders eene zandwoestijn: hier een klooster, daar eene herberg, ginds eene Italiaansche straat, elders eene gevangenis.

Decorateurs en machinisten hebben wij zoo vele, dat zij dikwerf elkander in den weg loopen, en niet zelden elkanders werk vernietigen. Veeltijds gebeurt het wanneer de decoratiemeester, *arbeid*, geassisteerd door zijne zuster *nijverheid*, eene fraaije, bloeijende en met prachtige paleizen versierde straat daar neder heeft gezet, dat de machinist *plunderzucht* of zijn vriend *oorlog* deze fraaije decoratien in een' puinhoop verandert.

Eenige malen wordt ook de gemeene kamer door den machinist *geluk* in eene fraaije en schitterende zaal herevormd, maar veeltijds doet deszelfs ambtgenoot *spilzucht* deze zaal weder in eene armoedige hut veranderen

Niet zelden zien wij door den decorateur *welvaart* eenen vrolijken den aanschouwer aanlagchenden lusttuin daargesteld en eer men er aan denkt heeft de machinist *oproer* met behulp van zijnen vriend *geweld* dezen tuin verwoest en den fraaisten Griekschen tempel in eene akelige gevangenis getransformeerd

De historieschrijvers en couranteers zijn onze illuminateurs, en kaarsensnuiters die belast zijn om voor eene behoorlijke verlichting te zorgen, dan of zij altijd aan deze hen opgelegde belangrijke taak voldoen, is de vraag.

Zorgen zij altijd daarvoor dat de personaadjes, wier spel en wier bekwaamheden verdienen het meest in het oog van den aanschouwer te vallen, altijd behoorlijk verlicht zijn? neen, veeltijds, ja bijna altijd weten zij een begoochelend licht te verspreiden, hetwelk door deszelfs kunstmatige rigting, het oog van den aanschouwer dermate bedriegt, dat de standen en geboorten der vorsten, staatslieden en grooten der aarde, zich nimmer vertoonen zoo als zij waarlijk zijn, en waardoor de gebreken, zelfs de opzettelijke feilen der eerste acteurs in zoodanig een gunstig licht worden geplaatst dat hun dikwerf toejuiching te beurt valt, terwijl zij verdienden te worden uitgefloten.

Het fraaije en waarlijk prijzenswaardige spel van den landbouwer en van den ambachtsman wordt niet zelden geheel verontachtzaamd en ter naauwernood steken zij een lampje op om de schamele boerenhut te verlichten, terwijl zij de vorstelijke paleizen van onderen van des voet der zuilen tot boven aan de capiteelen illumineren.

Hierbij komt dan nog dat zij die achter de schermen zitten, niet zelden, in de belangrijkste passagies, de kaarsen uitsnuiten en des heldersten dag in eenen duisteren nacht herscheppen, waardoor de handelingen der wereldacteurs, dermate in eenen donkeren sluijer van onzekerheid worden ingewikkeld, dat niet alleen wij, maar zelfs het nageslacht, zal moeten twijfelen of hun spel te prijzen of te laken is geweest.

In weerwil van al die verwarringen spelen wij, acteurs op het groote wereldtooneel, onafgebroken voort, en laten ons door niets van ons stuk brengen. Het is waar, de souffleur *eigenbaat* is altijd aanwezig en houdt nimmer op den tooneelspeler zijne rol in het oor te fluisteren, maar dikwerf doet hij, door te veel pretseren, den acteur zijne schoonste coupen missen en niet zelden het spel van zijne medeacteurs bederven.

Dan laat ons voor eenen oogenblik onze oogen op het tooneel zelf vestigen en de bijzondere en als het ware tegen elkander vloekende afwisselingen der bedrijven en tooneelen van de op elkander volgende veranderingen van decoratien en costumes, en de elkander als verdringende menigte acteurs gadeslaan, en wie

van ons zal dan nog eenen KOTZEBUE het onregelmatige van sommigen zijner tooneelstukken als eene misdaad toerekenen? Zien wij niet dikwerf onze hoofdpersonen, nu in *Egypte* dan in *Boheme*, nu in *Italie* dan in *Rusland*, nu op *Elba* dan op *Sint Helena* ten tooneele treden? Zien wij hen niet, nu in een Armenisch, dan in een Europeesch vorstelijk gewaad, verschijnen? Spreken zij niet dikwerf, in het zelfde bedrijf, tegen elkander aandruischende taal? vooral in die stukken welke door den auteur *heerschzucht* zijn vervaardigd.

Hier ziet men eenen *Claudius* den troon aan *Hamlet* ontroovcn — daar valt *Polifontes* voor den offerbijl, welke, door de hand van den jeugdigen *Egistus* bestuurd, zijn schuldig hoofd treft. Ginds zucht een Koning *Lear* over de onnatuurlijke ondankbaarheid zijner kinderen en elders voedt eene Antigoné haren ouden blinden vader met het voedsel dat de natuur voor haren zuigeling bestemd heeft.

Hier huichelt een *Tartuffe*, godsdienst en braafheid, terwijl hij zijnen vriend, zijnen weldoener op de geniepigste wijze ongelukkig tracht te maken, en daar predikt een *Eerman* de deugd en doet haar over het verouderde en hardnekkige vooroordeel zegevieren. — Hier verleidt een *Richelieu* de onschuld en daar triomfeert een *Adelaard* over de listen en de lagen die de verleiding hem spannen. Hier verkiest eene *Emilia Galotti* den dood boven de schande en daar hoopt eene *Marwood* euveldaad op euveldaad om door hare onkuische omhelzingen eene gansche familie ten val te brengen.

Alle stervelingen zijn, zoo als wij reeds gezien hebben, tooneelspelers deze speelt eene hoofdrol, gene is accessoir en gene is slechts figurant — dan menig figurant verdiende eene hoofdrol te spelen en menig een, die op den voorgrond des tooneels in eene schitterende kleeding staat, verdient naauwelijks om zich in het stommenpak te mogen steken. Sommigen verknoeijen uit moedwil, andere uit loszinnigheid en weder andere uit domheid hunne rollen — menig acteur ook, die anders zeer goed zou spelen, wordt door zijne medeacteurs verdrongen en overschreeuwd.

De *jeunes premiers* bij voorbeeld, wier taak het is den getrouwen en standvastigen minnaar te spelen, ziet men niet zelden in het karakter van wellustige verleiders vervallen.

De *financiers*, intendanten en rentmeesters beginnen doorgaans hun spel met veel waarheid, zoodat dat de eerlijkste naauwgezetheid in al hunne handelingen doorstraalt, doch niet zelden eindigen zij als doortrapte fielten, en daardoor bederven zij veeltijds het spel van den armen pachter en landbouwer.

Haar, die de rol van *Lucretia* was toebedeeld, ziet men niet zelden overgaan in het karakter van *de vrouw naar de wereld*, om niet iets ergers te noemen.

De eerlijke, verstandige en vaderlandlievende staatsdienaar, ontaardt niet zelden in eenen listigen hoveling, en dit doet niet weinig nadeel aan de uitvoering der rol van den vorst, en is dikwerf oorzaak dat de tooneelspeler, die belast is met de schoone en belangrijke rol van Vader des Vaderlands, dezelve zoodanig uitvoert dat elk der aanschouwers hem als een dwingeland moet beschouwen; dan de illuminateurs en kaarsensnuiters (historieschrijvers en courantiers) weten dit alles, door hunne kunstbewerkingen, in zulk een voordeelig licht te plaatsen, dat men veeltijds genoodzaakt is: Bravo! Bravo! te roepen en zich de handen lam te applaudiseren, bij het zien van de armhartigste uitvoering; vooral dan, wanneer wij door hen die, met vrijbriefjes (*billets de faveur*) op de beste plaatsen zitten, daartoe gedwongen worden.

Hij, die door zijnen goeden vorst met weldaden overhoopt wordt en de rol van eenen braven en getrouwen krijgsman is toebedeeld, verzaakt te midden van zijne schoone rol en wel in den oogenblik dat het meeste zou kunnen schitteren, het karakter waarin hij zich moest vertoonen, hij loopt over tot de aanhangelingen van regeringloosheid, hij voegt zich aan de zijde der *Masaniello's* dezer eeuw, en keert de wapenen, die hem ter verdediging van Vorst en Vaderland zijn gegeven, tegen beide: dan hier volbrengen de illuminateurs en kaarsensnuiters hunnen pligt, zij plaatsen dien verrader in het juiste licht, waarin men hem in al zijne snoodheid kan beschouwen en een: *à bas le traitre!* is het applaudissement dat hem te beurt valt.

Daar, waar vorst en volk hetzelfde doel beoogen, daar waar eensgezind onder de natie heerscht, waar de inwendige magt niet wordt ontzenuwd door de factiezucht, daar behoeven de illuminateurs geene kunstgrepen te bezigen om den eenen auteur in een helder en den anderen in een somber licht te plaatsen — daar verschijnt de goede, de brave, de volksgezinde Vorst in al het beminnelijke van zijne eigendommelijk karakter; daar vertoont zich de getrouwe, voorzigtige en bekwame staatsman zoo als hij waarlijk is — daar treedt de moedige en dappere krijgsman, die zijn leven veil heeft tot redding van zijn geliefd vaderland, in al den glans des roems ten tooneele; daar vindt men geene figuranten, dewijl elk eene belangrijke rol te vervullen heeft en ook met waardigheid vervult — daar behoeft men geenen *souffleur*, dewijl daar ieder de taal zijns harte spreekt en zoodanig een tooneel levert, Gode zij dank! ons oud Nederland thans op.

Maar keeren wij tot het groote wereldtooneel terug.

Ook zien wij zeer dikwerf zoogenaamde travestissement ten tooneele voeren, waarin de acteur zeer dikwerf van costumen van karakter verwisselt, en over het algemeen zijn onze acteurs in dit vak zeer bekwame *sujetten*. Hoe kunstig weet somtijds niet eene *soubrette* wier waar karakter kokette is, de kleeding, de houding, de taal ja zelfs de gansche *tournure* van een zedig en deugdzaam meisje aan te nemen? Hoe vaak zien wij den dorföer niet met den doktolaren mantel omhangen? en hoe kunstig weet zich zoodanig een, veelal door magtspreuken en onzin, als eenen geleerde te doen bewonderen? Hoe menigmalen vermomt zich de listige intrigant in het costume van eenen *Brutus*, en hoe vaak zien wij eenen gelukzoeker het karakter van eenen *Poblicola* aannemen? Terwijl niet zelden een *Dionisius* in het gewaad van eenen *Codrus* verschijnt, doch eindelijk de mom afwerpt, zich de kroon op het hoofd zet en den ijzeren schepter zwaait over millioenen stervelingen, die, even als de koorzangers in eene opera, ten toppunt van smart en ellende eenen lofzang moeten aanheffen.

Balletten en divertissementen, waarin niet weinig gesprongen wordt, ontbreken ons, op het groote wereldtooneel, ook niet, en wij zien de wonderlijkste en schrikbarendste sprongen verrigten. Zonder dat men den tijd heeft er om te denken, zien wij dikwerf iemand als uit den grond opkomen en zich, met eene kogelsnelle vaart, tot eene hoogte verheffen, die aller verwondering tot zich trekt. Sommigen weten zich onbegrijpelijk lang op die hoogte te houden, terwijl zij zich doen ondersteunen door eenigen hunner mede-acteurs en sprongenmakers, die voorheen veel hooger stonden dan zij; deze verheffen zich weder, door op den nek te staan van figuranten, en deze laatsten achten zich veelal zeer gelukkig, dat zij daardoor een plekje op den voorgrond des tooneels kunnen beslaan.

Andere springers, die niet genoegzaam ondersteund worden, of wier verheffers, door toedoen der figuranten, vallen, dalen weder spoedig naar beneden. Sommigen, ja de meesten die in de hoogte, welke zij bereikt hebben, geen rustpunt kunnen vinden, vallen meestal neder en zinken doorgaans nog dieper, dan het standpunt waaruit zij zich te voren wisten te verheffen. — Gelukkig, driewerf elukkig, mogen zij zich dan achten, wanneer zij er afkomen zonder zich den nek, eenen arm of een been te breken, dan de meesten bezeeren zich deerlijk en aan velen kost het den dood — doch dit verhindert niet, dat zich alweder andere springers en andere postuurmakers opdoen, die nog hooger dan hunne voorgangers trachten te springen en er ook nu en dan gelukkig in slagen — Er zijn er zelfs geweest die zoo roekeloos waren, dat zij hunne gansche familie als het ware op de armen namen en er mede in de lucht sprongen — dan hoe groot, hoe verschrikkelijk was dan ook hunnen val, wanneer bij die hem met zich naar boven voerde door eenen *faux pas* of door het toedoen van eenen zijner mededansers, het evenwigt verloor en in zijnen val niet alleen zijne gansche familie, maar tevens een legio accessoiren en figuranten als verpletterde.

De wereld is aldus een speeltooneel — maar of elk zijn deel krijgt — namelijk het deel dat hem billijkheidshalve toekomt is, eene andere vraag — ten minsten, wij zien den meesten tijd, dat weinigen der wereld-acteurs het deel krijgen dat hun behoorde te worden gegeven.

Zoo lang als wij de ondeugd ten top der eere zien verheven — zoo lang als wij den verleider der onschuld, den verzaker van zijn eigen kind den toegang tot alle gezelschappen geopen zien — zoo lang wij de deugd miskend, den nijveren arbeidsman gebrek zien lijden, zoo lang als muitzucht en oproer door de magtigen der aarde beschermd worden — zoo lang meineedigers als gezanten worden ontvangen — zoo lang teugelloosheid onder den naam van vrijheid — geestdrijverij onder den sluijer der godsdienst — eigenbaat in de gedaante van vaderlandsliefde, de volksmenigte ongestraft tot wandaden en buitensporigheden verleiden, zoo lang kunnen wij immers niet zeggen dat elk zijn deel — zijn wezenlijk deel — krijgt?

Maar eenmaal zal het spel hier ten einde loopen — eenmaal zal de groote gordijn vallen en alle kaarsen worden uitgedoofd, om door een oneindig beter licht te worden vervangen — een licht hetwelk niet ten voordeele van dezen of genen zijne stralen zal verspreiden — neen, maar dat aan alle zijden eene gelijke werking zal hebben: dat zoo wel den bedelaar als den vorst — zoo wel den braven als den slechten, zoo wel den verrader als den getrouwen, van alle kanten zal omgeven en tot in de duisterste hoeken zal doordringen — dan zullen eindelijk alle wereldacteurs voor den grooten, den onbedriegelijk en Bestuurder van alles moeten verschijnen en wee dan hem die zijne rol, uit moedwil, niet naar behooren heeft vervuld.

Daar zullen de *jeunes premier* die het spel hunner minnaressen hebben bedorven, door in het eerste bedrijf te driftig en in het laatste te koel te zijn geweest, zich moeten verantwoorden — daar zullen de *pères nobles* die de hun toebedeelde rollen tot nadeel hunner familien hebben veronachtzaamd rekenschap van hun spel moeten geven — daar zullen *financiers*, die, door alleen hun eigen *ik* op het oog gehouden en het spel hunner medeacteurs verduisterd te hebben, naar de reden van hun égoïsme gevraagd worden — daar zullen de vorsten, de staatsdienaren, die de staatkunde als een algemeen middel hebben gebezigd, om volken te verdrukken, landen te overheeren, opstootingen te beschermen en het vuur van tweedragt aan te stoken, de wrange vruchten van hun eigenbelang en de daaruit geboren zware misdaden plukken. Kortom, elk een zal zich moeten verantwoorden, elk zal rekenschap van zijn spel moeten geven en daarvoor zijn deel krijgen.

Daar zal de oplettende en ijverige acteur, die hier dikwerf achter uit wordt geschoven, op den voorgrond staan — daar zal de gegalonneerde rok niet boven de boerenpij uitblinken, daar zal het aan den met bloed bevlekten vorstelijken diadeem, geene meerder waarde worden toegekend dan aan de kale kruin des braven grijsaards, neen daar zal slechts deugd en braafheid gelden, daar zullen de ware verdiensten in een helder licht staan, terwijl de schijndeugd in eenen eeuwigen nacht der vergetelheid zal verzinken, daar ook zullen de goeden en braven hun deel krijgen.

Maar wat zal dan het deel zijn van die woelgeesten, die op de lijken hunner medemenschen, op de puinhoopen van steden en dorpen, op de met menschenbloed doorweekte akkers des nijverigen landmans, hunne eigene grootheid pogen te vestigen? — die het volk tegen den vorst en den vorst tegen het volk aanhitsen? — die vrijheid voorspiegelen en de bestaande maatschappelijke orde met voeten treden? — die het wettig bestuur omverre werpen om zelf de teugels des bewinds in handen te krijgen? die de gansche wereld verpesten door fraai klinkende drogredenen, en die het oproer en de muitzucht prediken ten einde, zoo als men zegt, in troebel water te visschen, hunne beurs te maken of hunne eerzucht te streelen? die met de vrijheid in den mond en het eigendunkelijkste despotisme in het hart, elk en een iegelijk, die niet denkt zoo als zij, met kluisters, gevangenis en dood dreigen, en die, door zoodanig een

spel op het wereldtooneel, millioenen *figuranten* dat tooneel ontijdig hebben doen verlaten, op hetwelk sommigen van hen, veelligt *accessoiren* ja zelfs enkele eerste acteurs zouden hebben kunnen worden? — Wij mogen en kunnen de toekomst niet vooruit loopen; maar wij mogen en moeten ons beijveren om onze rollen zoo goed als wij kunnen te vervullen, wij moeten bovenal daar voor zorgen, dat als de souffleur *eigenbaat* ons te veel presseert, wij dan ons zelven weten te matigen, ten einde wij ons eigen spel of dat van anderen niet bedreven; maar nog oneindig beter doen wij, wanneer wij onze rollen zoo goed leeren en bestuderen dat wij dien gevaarlijken souffleur kunnen missen. En al mogen wij hier dan geen applaudissement erlangen, ja zelfs al worden wij hier uitgefloten, spelen wij desniettemin rustig en *blijgeestig* voort, tot dat wij het tooneel verlaten; eenmaal, wanneer het groote treurspel alhier is afgeloopen zal ons, zoo wij ons hetzelve niet onverdiend hebben gemaakt, dat applaudissement niet ontgaan.

GEBOORTE, STERFGEVALLEN, ENZ.

BURGERLIJKE STAND. — In de gepasseerde week zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Esther Tama, huisvrouw van Joseph Aron Bo. de Mesquita, *dochter* — Susanna Rebekka Godefroi, *zoon*. — Carolina Petronella de Hart, *zoon*. — Blanca Jacob Sanches, huisvrouw van Moses Jocob Polak, *dochter*. — Antje van van de Vreugd, *dochter*. Margaretha Bosvett, *dochter*.

OVERLEDEN: Levenloos kind van het mannelijk geslacht van Sara Tovar, huisvrouw van Joseph Pinedo. — François Reinhard Johan Willem Andrau, oud 17 jaren 5 maanden. — Johanna Martha Parisius dochter van Alida van Dido van Parisius, oud 3 jaar. — Sara Tovar, huisvrouw van Joseph Pinedo, oud 26 jaren — Benjamin Jessurun Lobo, oud circa 51 jaren. Mariana Philip Eliazer, oud circa 42 jaren.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEZEILD.

Den 31sten Mei, Z. M. Brik van Oorlog *DE ECHO*, Kapt. Luit. ter Zee W. H. VAN VOS, over de Eilanden St. Eustatius St. Martin, naar Curaçao.

ADVERTENTIEN.

(19480) *TRANSPORTEN.*

Den 20sten Mei 1834. C. A. FISCO, aan C. C. GRAANSMA, van het Erf, gelegen aan de *Buitenweidestraat*, L^a. D. N°. 241.

Den 27sten. LAMBERTUS THIJM, gewezene Vendumeester en Ontvanger, aan E. ALEXANDER, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Klipsteenenstraat*, bekend onder L^a. C. N°. 23.

Idem. Exploicteur bij het Geregtshof, aan S. E. SIMONS, van het Huis en Erf, aan de *Rust en Vredestraat*, bekend onder L^a. D. N°. 642; aangekomen hebbende LOUISA SMITH, voor hare minderjarige dochter CATHARINA FRANKE.

Idem. JAN DE JAGER Ez. qq., Wed. F. TAIJSPIL JANSZ., aan J. C. STUGER, van de Plantagie *Hofwijk*, met 5 stuks Slaven, gelegen aan het gedolven kanaal van *Tapoeripa*, tusschen de Plantaadjen *Fuchershoop* en *Vlijt en Trouw*.

Den 29sten. J. J. G. SPILKER, aan JACOBA WILHELMINA DE BIJE, van de Plantaadje *Hildesheim*, zonder Slaven, gelegen aan de rivier *Saramacca*, bekend in de divisie onder L^a. H. N°. 4.

Paramaribo, den 31 Mei 1834.

WENTHOLT,
fung. Griffier.

(24459) Dezer dagen heb ik de grievende tijding ontvangen, dat het God behaagd heeft, mijn geliefde jongste Zoon MARINUS NICOLAAS, te *Haarlem* school leggende, op den 20sten Maart ll., in den jeudigen ouderdom van 17 jaren en 8 maanden, uit dit leven weg te nemen; een ieder zal ligt beseffen, welk een gevoelige slag dit voor mijn Vader hart is, en mij van alle rouwbeklag gelieven te verschoonen.

Paramaribo den 1 Junij 1834.

Hs. KLINT.

(24469) Het behaagde de Algoede Voorzienigheid heden namiddag ten *vijf* uren, na eene ongelukkige verlossing, door de dood uit ons midden te rukken, onze eenigste geliefde Dochter, Echtgenoote en Behuwd Zuster SARA PINEDO geb. TOVAR, oud 26 jaren, elk die haar Edel karakter gekend hebben, zal met ons ligt beseffen, hoe smartelijk dit verlies voor ons is. — Het vertrouwen op de Godsdienst is alléén in staat onze smarten te heelen.

Strekkende deze tot kennisgeving aan hare Vrienden en Bekenden, en houden ons van hunne deelneming verzekerd.

Paramaribo, den 30 Mei 1834.

R. BERCX geb. ELIAS.
A. D. PINEDO.
(mede voor hare uitlandige Echtgenoot)
J. PINEDO.

(24452) Op Woensdag den 11den Junij 1834, des namiddags ten 4 uren, zal de Vendumeester M. A. KEIJSER, ten zijnen huize op publieke Vendu verkoopen:

72 Koppen SLAVEN, afkomstig van de Plantagie *Bondesir*, en laatstelijk gewerkt hebbende op de Plantagie *Bergerac*, — gelijk mede: de Slaven, genaamd *Marianne* met hare kinderen *Adam*, *Tobie*, *Anthonij*, *Louisa*, en *Amelia*, *Saraatje*, *Philip* en *Maandag*, aankomende den Boedel E. COUDERC. — Zullende dezelve *drie* dagen vóór en op den verkoopdag ten huize van genoemden Vendumeester te bezigtigen zijn.

De koopschat voor zoo veel dezelve ten behoeve eener Plantagie worden aangekocht, kan, indien het montant meer dan ƒ 1000.00 bedraagd, voldaan worden in solide wisselbrieven, getrokken op *drie* maanden na zigt voor rekening van eene Plantagie, ('s Landsregten en onkosten daar niet onder begrepen) mits de wissels door den Vendumeester worden goedgekeurd.

Paramaribo, den 31 Mei 1834.

R. VAN REES Azn. qq,
W. C. KENNEDY qq.

(24467) **J. W. KEMPFF Wz.**

met het Schip *Godefrida* alhier gearriveerd zijnde, heeft mede gebragt en presenteerd te koop:

Versche Provisien, Dranken, Verfwaren, drooge Goederen, MANUFACTUREN, MODEWAREN en diverse andere Goederen meer, deszelfs Pakhuis is aan de *Keizerstraat*, naast den WelEdele Heer J. J. BENNERNAGEL.

(24859) **M. N. MONSANTO**

heeft ontvangen per het Schip *Godefrida*, Kapt. WITTEBOL qq., een assortiment Engelsche Goederen, bestaande in de volgende Artikelen; welke hij te koop aanbiedt, als:

Zeer fraaije gecouleurde Doeken en Neteldoeken, Mans fijne Kousen en Sokken, Vrouwe en Meisjes dito Kousen, dito Deensche Sateine en gebronsde Schoenen, en Adalaide Laarzen, Kinderen zwarte en gecoul. Laarzen, Mans en Jongens fijne witte Beaver Hoeden met brede randen, witte en gecoul. Koord voor Dames Kleedjes, 2 en 3 draads Vischscheergaren, een assortiment Hoeken van $\frac{3}{4}$ en $2\frac{1}{2}$ d^m. lang, vellen Blik van differente grootens, Boter, Zoete-Olie, Oesters, Pekelzalm in vatjes, en diverse andere Goederen meer.

IN HET NIEUWE SCHOENEN MAGAZIJN

Door menigvuldige ontvangen Goederen per de Kapiteins KIERS, LUIJTJES en WITTEBOL, zoo biedt den ondergeteekende tot de *allerminste Prijzen* te koop aan:

Alle soorten van *elegante* Fransche, Engelsche en Zwitsersche MODEWAREN en MANUFACTUREN, zwart Paardehaar voor Canape's, en Beddetijk.

Bijouteriën en Galanteriën, Mans, Vrouwen, en Kinder Schoenen en Laarzen.

En vele andere Goederen meer.

(24470) M. J. COSTER.

(15874) Aller beste opregte *LONDEN-PARTICULER MADERAWIJN* in heele, halve en kwart pijpen, te bekomen bij

JOHN GARDNER & Co.

(24475) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Woensdag den 11den dezer, des nademiddags ten 4 uren op Vendu verkoopen, de Slaven met namen: *Telemachus*, *Philip*, *Alexander*, *Damon*, *Arans*, *William*, *Adjuba* en *Susanna*, gewerkt hebbende op de Grond *l'Hermitage*.

(24474) M. A. KEIJSER, zal Vrijdag op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, enz. Alsmede de Slaven *Coba*, *Cornelis*, *Johannes*, *Silvia* en *Adolf*: aankomende JACOBA JOSINA van GRUTZ.

(24463) E. ALEXANDER en W. CRASS vertrekken.

(23438) F. W. FUCHS vertrekt.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam:

Het gezinkt Barkschip de Zwaan, Kapt. C. J. van Driesten. — Adres bij Legsner en Scheffer. Sluit Heden.

Het gekoperd Tweedeks Pinkschip de Vriendschap, Kapt. Doeke Gerrits Doeksen. — Adres bij J. L. Gelleé. — Sluit 5 Junij

Het gekoperd Galjootschip Anna en Maria, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij J. M. Samson. Sluit 10 Junij.

Het snelzeilend gekoperd Fregatschip Anna en Louisa, Kapt. J. Kersjes de Jong. — Adres bij Gebrs. Reijns. Sluit 17 Junij.

Het Fregatschip Elisabeth Cornelia, Kapt. J. D. Biets. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 15 Junij.

De Schooner-Brik de Snelheid, Kapt. Claus Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 18 Junij.

Het gekoperd Fregatschip de Zorgvuldigheid, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres bij E. C. Lobato. Sluit 20 Junij.

Het gekoperd Brikschip Suriname, Kapt. L. J. Luijtjes. — Adres bij J. F. Faverij. — Sluit 21 Junij.

Het gekoperd Kofschip de jonge Evert, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gelleé.

Naar Boston:

De Nd. Am. Brik Margaret Kapt. D. Pepper. Adres bij J. M. Samson.

De Nd. Am Brik Sarah Ann, Kapt. Fitz. Adres bij de Wed. van Praag.

De Nd. Am. Brik Rice Plant, Kapt. F. Nickerson. — Adres bij J. M. Samson.

Naar Portland:

De Nd. Am. Brik Big Albert, Kapt. S. Waterhouse. — Adres bij de Wed. van Praag.

Ter Drukkerij van FUCHS & Co.